

Zaterdag 26 oktober 1918.

Uitgeplakt staat een verordening, bij welke alle weerbare mannen van 17 tot 35 jaar zich morgen — volgens de wijken — op aangeduide plaatsen moeten begeven om opgeëischt te worden. Uitzonderingen voor enkelen, zooals dokters, enz. zijn gemaakt. Tweede verordening: al de stadbewoners moeten zich voor drie dagen van levensmiddelen voorzien en in hun kelders gaan wonen.

Al de bruggen van Gent, een vijf en dertig tal vaste en een dertigtal draaiende, zijn gereed ter ontploffing met dynamiet ondermijnd. Ik verneem, dat mijn huis te Nevele plat en de bewoner in den kelder dood ligt. Dit verhaal en het volgende schijnen betwijfelbaar.

Ik haal ze alleenlijk aan om den overspannen geestestoestand der bevolking te schetsen.

Er wordt beweerd: "De gekwetste Duitschers zijn met de noodige zorg weggevoerd; maar de te erg verminkten, en de ongeneesbaren zijn vergiftigd geworden..." Dat dwaas geloof zult ge niemand van de volksklas uit het hoofd praten.

De Italianen, Engelschen en Franschen zijn in 't lazaret van 't Feestpaleis achtergelaten, na mededeeling daarvan aan de bevoegden van 't belgisch rood Kruis. Dames van de stad verplegen ze. Dat laatste zal zich als waarheid of fantazij uitwijzen.

Virginie **LOVELING** (« *In oorlogsnood* »)